

“निर्लेहविगदैव्यममदण्डता औग्रामोहौ
विबोधः
सुप्रापकारगन्त्रा मरुमलसतामर्षनिद्रा-
वहित्याः ॥
औत्सुन्वोन्माद्दृष्ट्याः स्तुतिमतिवहित्या
आधिचनावलन्वा
दृषांश्चानिवाहाः वधुतिचपलतास्वानिचिन्ता
वितर्काः ॥”
एतेषां लक्षणादिकं तत्रैव विधेयतो द्रष्टव्यम् ॥)
त्रि, वाभिचारविशेषः । (सुमार्गच्युतः । यथा,
कथाचरितुवागरे । १५ । ५५ ।
“लम्बापि मन्त्रितास्त्रातिरक्षाकं बान्धवा
भवेत् ।
स्वामिसंभवावाचा भवेम वाभिचारिणः ॥”
अनिबः । आगमापायी । यथा, भागवते ।
११ । ३ । ३८ ।
“नात्मा ज्ञानं न मरिच्यति नैधतेऽथौ
न च्योयते सवनविद्वाभिचारिणां हि ॥”)
वाय, क इदि । इति कविकल्पद्रुमः । (पुरा-
पर-०-वक-०-सेट् ।) अन्तःस्थादिभ्यः । क,
वाययति । इदि प्रेरये । इति दुर्गादायः ॥
वाय, अ गतौ । इति कविकल्पद्रुमः । (भा-
उभ-०-वक-०-सेट् ।) अ, वायति वायते । इति
दुर्गादायः ॥
वाय, तु क मतौ । व्यागे । इति कविकल्पद्रुमः ।
(अदन्तपुरा-०-पर-०-वक-०-सेट् ।) वायवति ।
इति दुर्गादायः ॥
वायं, स्त्री, (वाय गतौ + अच् ।) लम्बात् इाद्दृ-
स्थानम् । यथा,—
“कर्म धर्मं भ्रातृवन्पुत्रशत्रुकलकवाः ।
मरणं धर्मकर्मोपवाया द्वादशराशयः ॥”
इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥
(वायति गच्छतीति । वाय गतौ + अच् । नन्वरे,
त्रि । यथा, मनुः । १ । ११ ।
“सुध्याभ्यो नृर्षिमात्राभ्यः संभवत्ववायाद्-
वयम् ॥”)
वायः, पुं, (वि + इ + अच् ।) अर्थस्यापगमः ।
वित्तवसुतुसर्गः । इति शब्दरत्नावली । खरच्
इति पारस्यभाषा । (यथा, मनुः । १ । ११ ।
“अर्थस्य संयद्दे चेनां वाये चैव नियोजयेत् ॥”
भाष्यः । यथा, भागवते । ४ । १ । ४६ ।
“तादिसौ वै भगवतो हरेशंशाविहागतौ ।
भारवात्राय च भुवः स्रजौ यदुज्जुह्वौ ॥”
परिव्यागः । दानम् । यथा, रघुः । १२ । २३ ।
“आत्मानं सुसुते तस्मान् एकमेववायेन यः ॥”
दृष्टव्यविचारगतवर्षविशेषः । यथा, दृष्टव-
संहितायाम् । ८ । ३६ ।
“यश्चमं वायमुशन्ति शोभनं
मन्मथप्रवक्तुस्यवाकुलम् ॥”
नागविशेषः । यथा, महाभारते । १ । ५७ । १६ ।
“अमादृष्टः कामठकः सुषेजो मानघो वायः ॥”)
वायितः, त्रि, (वाय + क्तः ।) कृतवायः । वाय-

शब्दादितप्रत्ययेन वायधातोः क्तप्रत्ययेन वा
नियमम् ॥
वायौ, [न] चि, (वायोऽस्यास्तीति । वाय +
इनिः ।) वाययुक्तः । यथा,—
“द्रविणं परिमितमधिकवायिनं जनमाकुली-
कुरुते ।
शोशाचलमिव पीनस्तनजघनावाः कुली-
नायाः ॥”
इत्युद्धटः ॥
वायं, त्रि, (विगतौऽर्थो यस्मात् ।) निरर्थकम् ।
तत्पर्यायः । मोक्षम् २ विफलम् ३ । इति
जटाधरः । (यथा, कुमारः । ३ । ७५ ।
“श्रीलात्मजापि पितुश्चिह्नरघोऽभिलाषं
वायं समर्थं ललितं वपुरात्मनश्च ॥”)
वालीकं, स्त्री, (विशेषेण अलतीति । वि + अल +
“अलीकादयश्च ॥” उणा० ४ । २५ । इति
कौकनप्रत्ययेन निपातनात् साधुः ।) पीडार्थः ।
इत्यमरः ॥ गतिविशेषः । कामजापराधः ।
इति तट्टीकार्यां भरतः । यथा,—
“जलं नैव विजानाति परेषामपहतं कश्चित् ।
जलञ्च संकरेदेतद्वलञ्च न जल्पति ।
वालीकेषु निवृत्तो यः पर्यैति कृतनिश्चयः ।
बिलञ्च इतिमान् किञ्चित् परोक्षेऽपि न च
चिपेत् ॥
कृतुकाश्चैभिगच्छेत् अपत्यार्थं स्वर्कां शियम् ।
इदंशास्तु नरा भद्रे मम कर्मपरायणाः ॥”
इति वाराहे वीनिगर्भमोक्षगनामाध्यायः ॥
अप्रियम् । (यथा, महाभारते । ३ । ६ । ६ ।
“न हि तेन मम भावा सुखस्यमपि किञ्चन ।
वालीकं कृतपूर्वं वै प्राज्ञेनामित्तुहिना ॥”)
अकार्यम् । वैलस्यम् । इति मेदिनी । (यथा,
किराते । ३ । १६ ।
“यस्मिन्नैश्वर्यकृतवालीकः
पराभवं प्राप्त इवान्तकोऽपि ।
धुन्वन्तुः कस्य रथे न कुर्वन्तु
मनो भवेकप्रवक्तं व भीष्मः ॥”)
अपराधः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, शिशु-
पालवधे । ६ । ८५ ।
“सुदृष्टः सरसवालीकत-
क्षरसा द्विद्वतः सवौषधीया ॥”)
प्रतारका । इति हज्जायुधः । (दुःखम् । इति
वैजयन्ती । यथा, कुमारः । ३ । २५ ।
“दिग् दक्षिणा गन्वहं सुखिन
वालीकनिन्नासमिवीतुसवर्ण ॥”)
तद्वृत्ति, त्रि । (यथा, भागवते । ८ । २२ । २ ।
“यद्युत्तमः शोक भवान् ममेरितं
वचो खलीकं सुरवयं मन्वते ।
करोन्मूर्तं तन्न भवेत् प्रकम्भनं
पदं ततोयं कुरु शीघ्रं मे निजम् ॥”)
वालीकः, पुं, (वि + अल पर्याप्तौ + कौकन् ।)
नागरः । इति मेदिनी । तत्पर्यायः । विद्वग्ः २
वट्प्रभः ३ कामकैलिः ४ विद्वक्कः ५ पीठ-

कैलिः ६ पीठमर्हः ७ भङ्गिलः ८ द्विदुरः ९
विटः १० । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
वायकलनं, स्त्री, (वि + अच् + कल + ल्युट् ।)
वियोगः । हीनः । अङ्गुल्यान्तरकरणम् ।
वाकिकाटा इति भाषा । यथा,—
“अये दावे बीजावति ! मतिमति ! ब्रूहि
वहितान्
दिपञ्चदात्रिंशत्त्रिनवतिश्रुताद्याद्दृष्टम् ।
श्रुतीपेतानेतानयुतवियुताच्चापि वद मे
यदि वृत्तैर्वृत्तव्यवकलनमार्गेऽपि कुशला ॥”
इति लीलावती ॥
वायकलितः, त्रि, (वि + अच् + कल + क्तः ।)
कृतवायकलनः । वियोगितः । हीनितः । वाय-
कलने, स्त्री । यथा, अथ सङ्कलितवायकलि-
तयोः करणस्यं वृत्ताङ्गम् ।
“कार्यं क्रमाद्गुणक्रमतोऽथवाङ्-
योगो यथास्थानकमन्तरं वा ॥”
इति लीलावती ॥
वायच्छिन्नं, त्रि, (वि + अच् + छिद् + क्तः ।)
भिन्नम् । यथा, भिन्नानु वायच्छिन्नं विशेषितम् ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥
वायच्छेदः, पुं, (वि + अच् + छिद् + घञ् ।) वाच-
तुक्तिः । इति हेमचन्द्रः । एषकल्पः । (विरामः ।
निवृत्तिः । यथा, भागवते । ४ । २६ । ३२ ।
“जोषस्य न वायच्छेदः स्थाञ्जिततत्त्वतक्रिया ॥”)
वायधा, स्त्री, (वि + अच् + धा + “आतथोपसर्गे ।
इत्यट् । टाप् ।) वायधानम् । इत्यमरः ॥
वायधानं, स्त्री, (वि + अच् + धा + ल्युट् ।)
आच्छादनम् । तात्पर्यायः । तिरोधानम् २
अन्तर्हिः ३ अपवारणम् ४ हृदनम् ५ वायधा ६
अन्तर्हि ७ पिधानम् ८ स्थागनम् ९ । इति
हेमचन्द्रः ॥ वायधिः १० अपिधानम् ११ ।
इति शब्दरत्नावली । (यथा, रघुः । १२ । ४३ ।
“दृष्टिं विमानवायधानसुर्ता
पुनः वदस्वार्थिषि वप्रिधते ॥”
भेदः । यथा, भागवते । ४ । २२ । २७ ।
“परात्मनोर्बैदुवायधानकं पुरस्तात्
सप्रे यथा पुरुषस्तद्विनाशे ॥”
विच्छेदः । यथा, शिशुपालवधे । ६ । ५१ ।
“वपुरान्जित परिरम्भस्य-
धवायधानभौककतया न नधुः ॥”
वसाप्तिः । यथा, भागवते । ४ । २६ । ७७ ।
“वावदस्यं न विच्छेत् वायधानेन कर्मेशाम् ॥”)
वायधावकः, त्रि, (वायधधातीति । वि + अच् +
धा + क्तुञ् ।) वायधानकर्ता । यथा, सर्ग-
कामी यत्नेन धनदृष्टावरा च्छिकामाः सन्-
तुपाधीरन्निति वेदे कामिनां कर्तृत्वावगते-
स्तदुपपत्त्या क्वचित्वापारात्तर्भाषो न वाय-
धावकः । इति प्रायश्चित्तविवेकः ॥
वायधिः, पुं, (वि + अच् + धा + “उपसर्गे षोः
क्तिः ॥” ३ । १ । ६२ । इति क्तिः ।) वायधानम् । इति
शब्दरत्नावली । (यथा, वैशद्यचरिते । १ । १६ ।)